

FÄLLAN

*”Socialism är en totalitär ideologi
som bygger på lögn och förtryck”*

K. Janouch

PROLOG

Det är hög tid att berätta vad som hände i Brasilia den 8 januari 2023. Det var den dagen hela världen i sina TV-apparaterna kunde se ”stormningen av kongressen”. Man drog paralleller med stormningen av Capitolium två år tidigare. Enligt regeringen var det ett försök till statskupp som skickligt avvärjdes. Enligt oppositionen var det en av regeringen gillrad fälla som slog igen.

Jag har intervjuat 3 personer som är helt oskyldiga men ändå är frihetsberövade och snart dömda till 17 års fängelse. 17 år alltså, inte 17 veckor eller dagar! De är vanliga människor, har familjer som de nu inte får se och inte längre kan försörja. En var lärare, en ingenjör och en jobbade på en restaurang. Jag har dessutom tagit del av massor av filmmaterial och vittnesberättelser. När ni läser berättelsen får ni ännu ett exempel på hur galen vår värld är. Sånt händer väl överallt tänker ni, speciellt i “länder långt bort”. Men eftersom jag bor här och lärt känna dem, lovade jag dem att berätta deras historia.

Ni kan ta det som science fiction, men det är verklighet. Det rör sig faktiskt om över 2000 personer. De har offrats för att regeringen Lula ska få tyst på oppositionen. En tankeställare är det om vad media har för roll, eftersom de håller tyst eller vrider på sanningen. Vilken journalist som helst hade kunnat göra jobbet.

Brasilien fortsätter att vara ett fantastiskt land, så dra er inte från att komma hit. Vad berättelsen förhoppningsvis vill säga är att det kan gå fort utför, om onda människor får makt.

Tack alla som bidragit, speciellt Andrea, Alvaro och Paulo (som heter något annat).

Källor: KU-förhören, officiella rapporter, journalister och nyhetsmedia, intervjuer med personer som var ”mitt i smeten” samt massor med filmer.

Brasilien idag

Brasilien styrs av en domare i Högsta Domstolen som kommer från den undre världen. Han heter Alexandre de Moraes. Lula är en marionett och media sköter propagandan. Som ett resultat ser vi maktmissbruk, förföljelse och censur. Det är en historia om när demokratin sattes ur spel och vanliga människor dömdes till 17 års fängelse utan att ha gjort något kriminellt. Liknande har hänt i andra länder och kommer att hända igen. Vi kan aldrig ta vår frihet för given, den måste hela tiden värnas. Boken tillägnas mina barn och barnbarn, må de alltid få leva i frihet.

Lula visste från sin underrättelsetjänst ABIN, att en stor manifestation var på gång i Brasília. ABIN är ett sorts brasilianskt FBI. Man uppskattade antalet demonstranter till mellan en halv och en miljon. ABIN hade noga informerat alla ledande organ, regeringen, den lokala polisen, den federala polisen, myndigheter, militären, senaten, kongressen och den Högsta Domstolen vad som var på gång. Media i sin strävan att förminska dessa manifestationer gjorde ingen stor sak av det hela, men skrev desto mer när det väl hade skett.

Att det var regeringen som låg bakom tumultet kunde alla tänkande människor räkna ut. Nu är det även bekräftat av ABIN i en rapport som publicerades nyligen. Vederbörande chef inom ABIN fick naturligtvis omedelbart sparken.

Staten, det är jag

En nyttig idiot

Bakom regeringen står Högsta Domstolen och speciellt domaren Alexandre de Moraes. Det var den som såg till att Lula blev president. Domstolen och Lula hade allt att tjäna på detta tumult och sedan lägga skulden på "bolsonaristas". Vad skulle högersidan ha att vinna? Absolut ingenting.

Brasilien står inför ett vägskäl, frihet eller socialism. Denna händelse är en del i en stor plan och kan få långtgående konsekvenser för Brasilien.

Läs och döm själva.

Lulas plan – att socialisera Latinamerika

Lula har en personlig vendetta mot alla som 2017 fick honom dömd för korruption i Lava Jato-utredningen. Dessutom är han ständigt utsatt för folkets missnöje. Ropen skallar att han är en tjuv, var han än visar sig. Han måste på något sätt få tyst på dessa irriterande ”bolsonaristas” och helst samtidigt få bort Bolsonaro.

De hade en plan, att socialisera Latinamerika

Högsta Domstolen gillrade tillsammans med Lula och hans justitieministern en fälla, som skulle göra slut på både protester och Bolsonaro. Fällan slog igen den 8 januari 2023. Manifestationen urartade i tumult och vandalism. Världens media rapporterade flitigt, parallellt med stormningen av Capitolium två år tidigare saknades inte.

”Narrativet” var att Bolsonaro och hans ”anhängare” försökte göra en statskupp. Nu kunde man ”i demokratins namn” införa mer censur och oskadliggöra motståndare. Lula skulle slippa sina belackare och omvärlden skulle få ett efterlängtat exempel på hur en ”högerpopulist” får ett välförtjänt straff. Det blev inte riktigt så, ropen skallar än starkare.

Huvudscenen för händelserna var ”maktens byggnader” i Brasília, parlamentet, den högsta domstolen och regeringsbyggnaden. De ligger samlade med några hundratals meter från varandra. Samtliga är spektakulära byggnader och ritade av den kände arkitekten Oscar Niemeyer. Över en halv miljon människor hade samlats för att demonstrera. Hotellen var fullbokade och man hade upprättat ett enormt tältläger framför Militärhögkvarteret. En vecka tidigare hade Lula svurits in som president. Det skulle bli en stor och fredlig manifestation som skulle rikta världens ögon mot det stulna valet. Det urartade och kom att förändra Brasilien. I media kunde Lula breda ut texten om ett försök till statskupp. -”Alla som finansierade, planerade och genomförde detta kuppförsök måste statuera exempel och straffas”, sa han med allvarlig min och världens journalistkår nickade med.

För det första, det var inget ”kuppförsök”. Man gör inga statskupper utan vapen! Folk var endast utrustade med vattenflaskor och eventuellt en bibel. Det fanns heller ingen ledare som skulle ta över efter statskuppen. För det andra, visst ska de som vandaliserade straffas. Konstigt nog står de inte att finna någonstans, trots att de filmades både med övervakningskameror och av varandra.

Manifestationerna under hösten 2022

Omfattande manifestationerna hade pågått under hösten 2022 som folkets reaktion på det sannolikt stulna valet, där elektroniska valurnor hade gett Lula segern. Bolsonaro hade dessutom blivit pådyvlat restriktioner i sin kampanj, vissa ord fick han inte använda, vissa argument fick han inte framföra, han fick mindre tid i media, osv.

Brassarna demonstrerade i över 2 månader mot valet

Miljoner brassar deltog i dessa manifestationer, varje dag och dygnet runt. I princip alla städer med någon form av regemente eller annan militär anläggning, samlades folket, eller som de kallas "bolsonaristas". Militären hade, liksom polisen, ställt sig neutrala till protesterna och indirekt garanterade säkerheten. Framför de militära byggnaderna slog folk upp regnskydd och tält, grillade, pratade och sjöng nationalsången. Många bad till Gud. Det hölls ständigt tal i uppsatta högtalare om att Lula inte skulle "gå upp på rampen" som uttrycket var. Rampen syftar på en plattform framför regeringsbyggnaden, där ceremonin alltid sker när en ny president ska sväras in. Denna ramp kom att hamna i fokus den 8 januari av en helt annan anledning.

Fällan gillras

Lula, Alexandre "Xandão" (domare i HD) och Flavio Dino (justitieminister) gillrade en fälla för demonstranterna. Infiltratörer rekryterades från olika vänstergrupperingar och gavs instruktioner att infiltrera lägret samt, i samband med manifestationen, gå lös på inredningen i de tre byggnaderna. Dessutom underlät man att förstärka vaktstyrkan trots att AMIN informerat alla om hotbilden när en halv miljon demonstranter samlats. En stor del av vaktstyrkan hade t o m hemförlovats! Infiltratörerna kläddes sig som "bolsonaristas". Det var visserligen inte ovanligt med infiltratörer vid liknande manifestationer, men denna gången var de betydligt fler och dessutom samordnade med vakterna som öppnade dörrarna när de kom. Det var ett par timmar innan de verkliga "bolsonaristas" anlände.

De tre arkitekterna till 8 januari, Lula, Flavio Dino och "Xandão"

Demonstranterna ursprungliga plan hade varit att tåga mot maktens byggnader på måndagen den 9 januari och manifesteras på samma fredliga sätt som man brukade. På söndag morgon den 8:e kom emellertid en kontraorder från ingenstans, varför inte bege sig av redan idag? Redan här misstänkte många ugglor i mossen. Man diskuterade fram och tillbaka, en del började röra sig och snart var i stort sett alla på väg.

Från lägret var det 9 kilometer att gå. Man gick i lugn takt och i ryggsäckarna fanns lite mat och vatten. Några hade en bibel nedstoppad, en hoprullad banderoll och eventuellt en tältstol. Stämningen var god, man pratade och sjöng. En som jag intervjuat, vi kan kalla honom Alvaro, berättar att han gjorde tummen upp mot en av motorcykelpoliserna som sakta körde bredvid. Dessa var som vanligt positiva, man hade aldrig haft problem med "bolsonaristas". En halv miljon människor var i rörelse, på väg till det som skulle sluta i katastrof. Klockan 14.30 nådde de första fram.

En förtrupp hade gått i förväg för att rekognosera. De kunde bevittna att det redan fanns folk inne i byggnaden iklädda gula tröjor, fullt upptagna med att slå sönder inredningen. De hade släppts in av vakterna som hade gjort tummen upp och nu stod och tittade på. Allt finns registrerat på videofilmer. Detta var ca två timmar innan de verkliga "bolsonaristas" skulle anlända.

Väskor och ryggsäckar letades igenom. Trots det kom en av åtalpunkterna senare heta "väpnad brottslighet"!

När tåget närmade sig området blev alla kroppsvisiterade, det skedde vid Brasiliás stora busscentral ca 2 km från kongressen. Väskor och ryggsäckar letades igenom. Trots det kom en av åtalpunkterna senare heta "väpnad brottslighet"! I övrigt syntes inte många poliser till i området, vilket var underligt, det rörde sig i alla fall om en megademonstration. Det hela kom att få sin förklaring, polisen hade order att avvakta.

Därom kan jag ge besked...

Det kan vara svårt att beskriva atmosfären. Manifestationer hade förekommit tidigare, t ex när Dilma skulle avsättas. Inga var dock så omfattande som under Bolsonaros tid, och då gällde det stödet för Bolsonaro, mot korruption och en alltmer enväldig Högsta Domstol. Ibland kunde dessa manifestationer samla flera miljoner människor. Rekordet

var nationaldagen 7 september 2021, då tre miljoner samlades i Brasilia. Det förekom aldrig stök, våld, fylleri eller droger. Det var ”vanligt folk” i alla åldrar och hudfärger, män och kvinnor, familjer med småbarn.

Brasilia den 7 september 2021. Kongressen och senaten i bakgrunden.

Alla yrkesgrupper var representerade, läkare, lärare, svetsare ingenjörer, företagare, bönder, yrkeschaufförer, osv. Stämningen var alltid positiv, alla pratade med alla, man kunde samtala med ”vettiga människor”, folk man kände eller inte. Själva kallade de sig för ”patrioter” och menade att det gällde ”framtiden för våra barn och barnbarn”. Man ska inte förväxla dem med militanta ”nationalister”, som inte accepterar oliktankande. Det hela var genuint och rent av vackert.

Även om jämförelsen kan halta påminde det om ett fotbolls-VM, när en hel nation sluter upp bakom sitt landslag.

Hans popularitet, en vagel i ögat på somliga

Krigsscener

Alvaro berättar om ett ”obemannat” kravallstaket på vägen mot kongressbyggnaden. Flera tusen människor tryckte på och staketet forcerades. Så var man framme vid kongressbyggnaden. Många gick upp mot taket via en stor ramp medan andra gick in genom de öppna dörrarna. Det fanns som sagt redan folk därinne. Alvaro valde att vada ut i en konstgjord damm för att ta bild på den berömda byggnaden, när den speglar sig i vattnet. Så långt såg det för de flesta ut att bli en fin demonstration som skulle göra avtryck världen över.

Strax innan fällan slog igen

Inne i byggnaderna, inte bara kongressen, fanns infiltratörerna som gick lös på inredningen. De var utrustade med påkar och kofötter, medan de ”äkta” bolsonaristas hade kroppsvisiterats på vägen. Vakterna stod och tittade på. Många som var utanför hade ännu inte uppfattat situationen men de som gått in möttes av tumultet. Några rycktes med, men majoriteten ropade i kör ”Não quebra, não quebra” (Ha inte sönder ha inte sönder!). Det finns många filmer som dessa scener. ”Bolsonaristas” har alltid varit stolta över att det aldrig finns tillstymmelse till nedskräpning, våld eller förstörelse under manifestationerna. ”Det är sådant vänstern sysslar med”.

Manifestation spårar ur

Svartklädda infiltratörer

Utanför kongressen förändras plötsligt scenen, från fredligt manifesterande på gräsytor till rena krigsscener. Det normala är, när det rör sig om stora folksamlingar, att polisen skyddar byggnaderna och håller folk borta. Denna dag var det tvärtom, man släppte in folket och bildade sedan en ring så att ingen kunde ta sig därifrån. Polis och militärer dyker upp, de skjuter tårgasbomber och gummikulor. Kravallpolis börjar dela ut ammunition (gummikulor, men det vet inte folk) till infanterisoldater. Ett galeat polisbefäl skriker till tvekande soldater att skjuta mot oskyldiga människor. –”Skjut för helvete era fega typer, bara skjut!”. Några lyder men långt ifrån alla. Tankar snurrar

säkerligen i deras huvuden, ”under hela hösten har vi skyddat dem vid våra regementen, nu vill de vi ska skjuta på dem”.

Det liknar nu en film från Hollywood, soldater och poliser överallt, röken av tårgas, ett kavalleri kommer galopperande, bepansrade militärfordon och helikoptrar dyker upp från ingenstans. Även helikoptrarna öppnar eld mot folkmassan. En polis rivs ned från sin häst men hjälps upp. En polisbil kör ner i den stora dammen och hamnar på sidan. Folk försöker skydda sig genom att lägga sig ner. Bomberna smäller högt och kan kasta omkull folk som står upp. Många träffas av gummikulorna. Tumultet kommer snart att visas på TV världen över.

Det liknar en film från Hollywood, soldater och poliser överallt, rök av tårgas, ett kavalleri kommer galopperande, bepansrade militärfordon och helikoptrar dyker upp från ingenstans.

Chockade drar man sig bort för att komma undan tårgasen, mot regeringspalatset alternativt Högsta Domstolen ett par hundra meter bort. Många sätter sig på den berömda rampen, där Lula svors in några dagar tidigare. Fyra vakter står framför dörrarna och stoppar folk från att ta sig in. En som jag pratat med, vi kan kalla honom Paulo, berättar att en tårgasbomb smällde strax intill honom på rampen och skadade honom. Han började blöda från höften och hade dessutom träffats av flera gummikulor. Plötsligt ser han att dörren till byggnaden är öppen och han går in för att söka skydd. Polisen bildar led utanför. En kvinna, låt oss kalla henne Andrea, letade fram en hoprullad banderoll som hon fick hjälp med att veckla ut framför poliserna. På banderollen stod ”Gud räddar Brasilien” (Deus salve Brasil).

Regeringsbyggnaden under attack

En terrorist?

Den berömda rampen

Inne i regeringspalatset

I regeringsbyggnaden var förvirringen stor. Folk som gått in för att komma undan polisens kulor och tårgasen. Paulo stöter på, Andrea, kvinnan med banderollen, han kände igen henne från bussresan. Hon är i färd med att plåstra om en skadad. En flicka sätter sig bredvid och storgråter hejdlöst. Paulo ger sig av för att uppsöka en toalett för att se över sina sår. En korridor vid sidan av hissarna leder bort mot toaletterna och han passerar några kontor. Därinne är det tomt men möblerna är omkullvälta och datorer och datorskärmar ligger nervräckta på golvet. Inne på toaletterna har handfaten ryckts loss från väggen. Det har pågått skadegörelse långt innan dörrarna öppnades.

Fler strömmar in för att söka skydd. Även Alvaro från bassängen har kommit in, han hjälper militären att blockera en trappa med en tung möbel för att förhindra skadegörelse på våningarna ovanför. Han frågar soldaterna varför de behandlas på detta sättet? Ingen har ju gjort något! Soldaterna svarar inte, de tittar bort. Alvaro tycker sig se tårar hos en av soldaterna.

Rutor krossas och helikoptrarna skjuter gummikulor in i byggnaden. Många sitter på golvet och ber till Gud. Man försökte trösta varandra. Några stämmer upp nationalsången. Kravallpolisen rusar in i regeringsbyggnaden ledda av ytterligare ett galet befäl. Han är upphetsad och skjuter ett par skott mot taket. "Ni är tillfångatagna. Vi ska döda er". Han skriker och blicken brinner. En överste ur militären försökte lugna ner honom. –"Lugn! Är du galen? De har ju inte gjort något. De är patrioter". –"Patrioter, my ass. Alla är fångar. Vi följer våra order. Lagg dig inte i!". Det var nära att det blev ett handgemäng mellan dem. –"Ner på golvet allihop! Lagg er på mage. Ni är tillfångatagna" Polisbefälet gick runt och pekade på några på golvet. "Han är vår! Och han är vår!". De utpekade var infiltratörer som nu kunde resa sig och gå ut. En kvinna som står upp blev bryskt nedslagen. En präst reste sig men slogs ner. Polisen gav honom en kraftig spark på armen.

Paulo som står upp, säger "Det finns ju inte plats på golvet!" Polisen tar tag i hans tröja så att den går sönder och slänger bryskt ner honom. En annan polis ryter till en kvinna som gråter: "Sluta gråt!". En polis sätter sin känga på någons bröst. Mycket av detta finns på film.

Insatsstyrkan vs. bolsonaristas "beväpnade" med flaggor

Klockmannen

En av infiltratorerna hade befunnits på andra våningen, det var den s.k. klockmannen. Inför en övervakningskamera vräkte han ner ett antikt ur från 1800-talet, som stod på en byrå. Så gick han fram och stirrade in i kameran, hämtade en brandsläckare och försökte med den att krossa kameran. Detta lyckades inte och han gick därifrån. Han är identifierad och har efteråt filmats på olika fester hos MST (Movimento sem terra, en kriminell rörelse med starka kopplingar till Lula).

Klockmannen fångad av övervakningskamera

Lulas säkerhetschef tagen på bar gärning.

Kamerorna registrerade också en av Lulas närmaste män, general G. Dias, chef för den interna säkerhetsstyrkan. Han är känd för att 1975 ha fuskat i ett prov på Militärakademin i Agulhas Negras, vilket gav honom 20 dagar i arresten. Han var samtida med Bolsonaro, som gick ut etta. Det säger något om dem båda.

Filmen med general G. Dias ingick i det "bevismaterial" som justitieminister Flavio Dino har hemligstämplat. När TV-kanalen CNN överraskande publicerade filmen, där man såg generalen i samspråk med infiltratorerna, var han pinsamt avslöjad. Han fick sparken och det hela sopades under mattan. Media gräver inte i sådant. Själv är han spårlöst försvunnen.

Lulas general G. Dias fångad av en övervakningskamera

Som motiv för att filmen är sekretessbelagd angav justitieminister Flavio Dino att först måste HD ge sitt tillstånd. Det visar vem det är som bestämmer. Flavio Dino stod under ”stormningen” och övervakade förloppet från sitt kontor i Justitieministeriet som ligger granne med regeringspalatset. Han har sedan dess blivit ledamot i HD, är uttalad kommunist och har 177 korruptionsprocesser mot sig.

I Högsta Domstolens byggnad

Ungefär samma förlopp hade pågått i Högsta Domstolens byggnad. En man identifieras som Lulas vän Irmao Fabio (Broder Fabio), när han flinande vräker sig i Xandãos fåtölj med fötterna på bordet. Han har vid andra tidpunkter setts tillsammans både med Janja (Lulas hustru) och domaren ”Xandão”.

Utanför kongressen sågs en känd vänsteraktivist, Ana Priscila Azevedo. Hon har i medierna sagt att alla som röstat på Bolsonaro ska dödas. Ingen vet var hon är dag. Det sägs att hon konstigt nog sitter i fängelse. Kanske för att skydda henne från sina egna. Vet hon för mycket?

Vänsteraktivisten Ana Priscila utanför kongressen

Irmao Fabio i Xandaos stol

Fångna och förnedrade

Så småningom avtog tumultet. Polisen gick runt och belade de tillfångatagna med handbojor, antingen riktiga sådana eller med förslutningsremmar av plast. Vissa av poliserna gick fram varsamt och frågade om remmarna satt för hårt. Alla var inte demoner.

Totalt hade 200 personer tillfångatagits, de flesta i regeringsbyggnaden. Fyra svarta bussar körs fram. Bakbundna leds fångarna ut, några gråtandes. Men det är ju över, tror man, man har inte gjort något kriminellt, det kan övervakningskameror intyga! Snart kommer man att få åka hem. Så fel de har.

Bussarna körde så småningom till polisens högkvarter. Man fick gå av, en buss i taget, för att kunna gå på toaletten, registrera sig och ta fingeravtryck. Alla fotograferades på gängse fängelsemanér, ett kort framifrån och ett från sidan. Ett protokoll upprättades

som de fick skriva under. Advokater dök upp från ingenstans och erbjöd sig att företräda dem. Någon uttryckte det som att ”de satt och väntade som gamar”. Var kom de ifrån? Var de tillförlitliga? Paulo och många andra avvisade advokathjälpen, de skulle be sina familjer ordna detta. Telefonen fick inte användas men vakterna såg mellan fingrarna när de skrev meddelanden hem.

Klockan 02.00 på natten var det klart. Bussarna startade sina motorer och man körde iväg till vad som visade sig vara Brasiliass fängelser, ett för kvinnor och ett för män. Telefonerna togs ifrån dem. Fyra stycken förmodade ”infiltratörer” fanns med i bussen, övriga hade ju avvikit långt tidigare. De fyra uppträdde på ett självsäkert och arrogant sätt mot polisen. Plötsligt var de borta. Uppdraget var utfört. Men på övervakningskamerorna var de registrerade.

Väl framme i de två fängelserna skulle alla genomgå läkarundersökning. De beordrades att klä av sig ”inför öppen ridå”. Speciellt på kvinnofängelset blev det kränkande, några fick behålla trosorna eller BH:n på eller stod de helt nakna. Fängelsekläder delades ut med sällan passande storlek. Alltför stora byxor utan resår trillade av direkt. De kvinnliga vakterna verkade njuta av förnedringen. Kläderna var dessutom otvättade. ”Bäst att ni vänjer er” och ”Detta är inget hotell”. Klockan var 08.00 på morgonen den 9 januari. Man hade varken sovit eller ätit det senaste dygnet. Många var till åren komna.

”Vi kommer att köra er till en säkrare plats”

Polisen tog alltså 200 tillfångna, antalet var förmodligen förutbestämt. De övriga återvände till tältlägret eller till sina hotell. Stämningen var tryckt. Vad var det som hade hänt? Hur kunde det spåra ur? Klokt nog lämnade de flesta tältlägret under natten. Några soldater som vaktade utanför Militärhögkvarteret hade varnat om att något var på gång och att militären inte längre kunde garantera säkerheten. Kvar i lägret på morgonen fanns drygt 2.000 personer. Bussar började rulla in samtidigt som polisen omringade området. De uppmanades att riva sina tält, plocka ihop sina tillhörigheter och stiga upp i bussarna. De skulle transporteras ”till en säkrare plats”, ett svek som påminde om tyskarnas judetransporter under andra världskriget. Intet ont anades leddes de in i fällan. Här fanns folk som inte ens hade varit på ”Tres Poderes”, de hade stannat i lägret under hela söndagen, även dessa steg upp på bussarna. Det rapporteras om en uteliggare som hade tagit sig in i lägret för att få mat. Även han följde med.

Koncentrationsläger

Bussarna körde runt i Brasilia under flera timmar, till synes utan mål. Det blev för många en tortyr, det var varmt och man hade inget vatten. Toaletter saknades, man fick uträtta behoven inne i bussen. En buss stannade till vid ett tillfälle, busschauffören vände sig om och sa: "Om ni vill gå av, så gör det nu!" Han visste och förmodligen gjorde han sig skyldig till tjänstefel. Fyra valde att lämna, sedan fortsatte bussen. Till slut stannade de vid polisens stora sporthall och man fick order att gå av. Minderåriga hade avskilts från sina föräldrar och hamnade i fosterhem. Man hade sina telefoner kvar och allt kunde filmas. Polisen uppträdde bryskt, några mådde mycket dåligt. Här kom man att sitta i flera dygn, förmodligen i avvaktan på att plats skulle beredas i fängelserna. En person avled. "Den säkra platsen" var ett veritabelt koncentrationsläger.

Livet i fängelset

Så gick det till när mer än 2.000 oskyldiga personer fängslades. De som hade tagits tillfånga vid "Tres Poders" kom att tillhöra "process 4922" och de som hämtades i lägret "process 4921". Varje cell innehöll 8 bäddar, 4 våningssängar. I början trängdes upp till 16 i varje cell. De som inte hade en säng sov eller satt på en tunn madrass på golvet. Fängelset var uppdelat i flera block och varje block hade 13 celler. Processens första siffror 4+9 blir 13. Med 13 i varje cell och speciella händelser den 13e i månaden, föreföll siffran dyka upp väl ofta. För de inspärrade var detta ett dåligt omen. 13 var nämligen Lulas kandidatnummer i valet.

Fängelset i Brasilia

Det dröjde flera månader innan de över huvud taget kom att förhöras. Psykisk tortyr, förnedring, långt från familjer, många familjer hade förlorat möjligheter till försörjning. Sjuka och äldre släpptes efter hand. Minst en person avled under fångenskapen i brist på läkarvård. De andra fångarna vittnade om hur han förgäves hade bett om en speciell hjärtmedicin, sedan blev han allt sämre och dog.

En dag meddelades att alla skulle vaccineras, fyra olika sprutor varav en mot Covid. Paulo hade inte tagit Covidspruta tidigare och ville inte ha någon nu heller. Man sade

att det kunde bli påföljder om han vägrade. Inget hände dock och någon Covidspruta blev han inte för hans del.

Toaletten i cellen fungerade dåligt. De fåtal duscharna hade bara kallvatten. Man fick två rullar toalettpapper var i månaden. Speciellt var det svårt för kvinnorna när de menstruerade, då gick det åt mycket papper. Mensskydd fanns inte. Trosor cirkulerade runt så att de som hade mens alltid hade trosor. Man tvättade var tredje dag och då alla kläder tillsammans. Maten serverades två gånger om dagen, var oaptitlig, snålt tilltagen och oftast sur. Den kunde innehålla jord, larver och glasbitar. Grönsaker saknades helt. Frukost varje morgon med ett kex och en chokladdryck. På onsdagar och lördagar serverades svarta bönor med ”slaktavfall” som kallades feijoadá. I tidningarna skrev man att de behandlades väl och fick mat 5 gånger per dag.

Varje halvtimme var det uppställning. Man ställdes i led och skulle rikta blicken nedåt, man fick inte se vakterna i ansiktet. Namnen ropades upp. Efter några veckor avtog frekvensen av denna övning till två gånger per dag. Några gånger i veckan fick man ”solbad” vilket innebar att man fick vistas i en innergård och kunde röra sig, gymnastisera och samtala. Här kunde de också bli mobbade av andra fångar och av vakterna ”ni ska vara glada att få mat överhuvudtaget”. Man kände desperationen, ingen visste hur länge detta skulle pågå. Varje kväll bad man gemensamt till Gud, en rutin som alla uppskattade oavsett sin religiösa övertygelse. Det blev som en terapi. Ibland sjöng man. Hungern var påtaglig hela tiden. Alla gick ner i vikt.

Ibland kom advokaterna på besök. Advokater tar betalt och det är i vissa fall osäkert vilken nytta de gjorde. Besök av familjemedlem tilläts om rätt ansökan hade gjorts. Men det var långt för de flesta att åka. En hustru med 14 årig dotter reste 10 timmar för att träffa sin man, då hade han hunnit sitta i hela 7 månader i fängelse. Väl framme visade det sig att något i ansökan saknades och varken dottern eller mamman fick komma in. De åkte tillbaka i oförrättat ärende. Vederbörande fånge blev desperat och grät och låg i fosterställning hela natten. Vid den gemensamma kvällsbönen var han inte med, det var annars han som ledde bönen. Dagen efter konfronterade han vakterna på ett sätt som kunde ha resulterat i isoleringscell. Han hotade dessutom med hungerstrejk. Inget hände med isoleringscellen och dagen efter fick han åka hem. Frigivningsordern var utskriven och det hade vakterna vetat om. Sympatiskt nog ville de bespara honom isoleringscellen.

Paulo berättade om en äldre fånge vars son hade dött i en motorcykelolycka när han gett sig av hemifrån för att skaffa pengar till advokaten. Pappan blev oerhört bedrövad och ansökte om att få gå på sonens begravning. Ansökan avslogs. Han var inte den ende som gick i självmordstankar.

Jag tror det är svårt att föreställa sig en fängelsevistelse när det gäller ”goda medborgare” som alltid skött sig och aldrig gjort något kriminellt. ”Vanliga” fångar har ett betydligt ”hårdare skal”, dessutom vet de att de gjort något gale. Uppväxta i en kriminell miljö med ett antal anstalter i bagaget tål man mer.

Åtalet

Dessa människor hade utnyttjat sin lagliga rätt att fredligt demonstrera och lockats in i en fälla. Vad de får gå igenom, och många andra med dem, visar i vilket tillstånd Brasilien har hamnat. Ett i det närmaste totalitärt system är på väg att införas. Detta bland ett folk som tills nyligen kände både frihet och framtidstro. Det kan gå fort utför.

Vad är då brottet de är åtalade för? Det rör sig om fem punkter, detsamma för dem alla.

1. Deltagande i organiserad väpnad brottslighet
2. Brott mot den demokratiska rättsstaten
3. Medverkan i statskupp
4. Grov skadegörelse med brandfarlig substans mot statens egendom
5. Skadegörelse på ovärderliga kulturella föremål

Enligt brasiliansk lag skall alla dömas i vanliga domstolar, dvs motsvarande tingsrätten, hovrätten, osv med rätt att överklaga i varje instans. Högsta Domstolen är den sista instansen och dess uppgift är att försvara grundlagen. I dessa fall startar ärendet i Högsta Domstolen och EN ledamot där, Alexandre de Moraes, är den som frihetsberövar, åtalar, dömer och sätter straffet. Att en enda instans, Högsta Domstolen, åtalar, dömer och stiftar lagarna är något som går emot all rättskipning.

Och vad säger de andra ledamöterna? Ingenting, 9 av 11 är tillsatta av Lula eller Dilma. De är advokater (somliga skulle kalla dem "brännvinsadvokater") som tidigare har jobbat för Lula, arbetarpartiet PT eller olika kriminella organisationer.

Familjerna hemmavid

Vad gjorde då familjerna "hemmavid" under tiden? Många hade plötsligt förlorat sin försörjning. Man behövde dessutom advokathjälp. Frivilliga insamlingar startade för att hjälpa familjerna. Även mindre seriösa advokater dök upp för att företräda de gripna, tog betalt men gjorde inget. I vissa fall räckte insamlingen till en och annan resa till Brasilia för att barnen skulle få besöka sin pappa eller mamma. Barnen mådde dåligt och många var tvungna att söka hjälp. En jag känner har två fina pojkar, 8 och 10 år gamla. Båda har en ärftlig skelettsjukdom och en av dem lider dessutom av autism. Vi hjälpte familjen med försörjning, advokat och bra terapeut till pojkarna. En dag på väg till psykologen berättade pojkarna att de gillar måndagar i skolan.

"Varför just måndagar?" frågade vi.

"Då har vi IT!".

"Jaså, har ni dator hemma?"

"Nej men pappa har lovat köpa en."

Ny insamling, en dator donerades som de fick hjälp med att koppla in. Familjen är nu återsamlad, pappa med fotboja och barnen med en fungerande dator. Pappan jobbar svart som pizzabud, eftersom en formell anställning är omöjlig. Pengar som kommer in på bankkontot spärras.

Sju månader senare

Huvuddelen släpptes den 8 augusti, exakt 7 månader efter gripandet. De fick åka hem, med fotboja och hårda restriktioner. De får inte umgås med varandra, inte vara ute i sociala medier, måste vara hemma före 19.00 på vardagar och med totalt utgångsförbud under helgerna. Ett hundratal sitter idag kvar i fängelset, ett år efter händelserna. 71 stycken har fått sin dom som blev 17 års fängelse. Det troliga är att alla får samma straff.

De jag talat med uppvisar ett lugn men bakom finns en ilska över vad som skett. Ingen säger att de ångrar vad de gjort, man ser sig som patrioter och frihetskämpar. Behandlingen och tortyren av en lång fängelsevistelse utan att vara skyldig till brott har möjligtvis stärkt dem och definitivt märkt dem för livet. Ett vanligt uttryck är ”det är Guds vilja”, vilket i Brasilien många gånger är allvarligt menat. Tunna halmstrån finns, att internationella domstolar tar tag i detta eller att Bolsonaro ska komma tillbaka. Någon nämner att Donald Trump kommer att sätta världen tillrätta. En utväg kan annars vara att fly till ett annat land och söka asyl, men passen har man tagit ifrån dem. Fler fria val i Brasilien har man slutat att tro på.

Andrea, kvinnan med banderollen, är en av dem som fått sin dom. Man hade konstaterat att hon i sin väska förvarat bland annat en stilett, två bomber, två flaskor med bensin. Detta är inget annat än ett fantasifullt påhitt av domstolen. Andrea är i 50 års åldern, är lärare, kristen, har familj och tonårsbarn. Hon är inte en kvinna som går omkring med bensin och bomber! Dessutom hade hon ju faktiskt blivit kroppsvisiterad av polisen. I väskan fanns en vattenflaska, ett paket kex och en bibel. Banderollen hade hon hoprullad innanför tröjan. Men Högsta Domstolen går inte att överklaga.

Vad gör omvärlden?

Inte mycket. Brasilien har anmälts till olika internationella domstolar, men det är svårt att se att något händer. Etablerade media världen över har valt att gå på Lulas narrativ och pratar fortfarande om ”högerextrema” och att Bolsonaro ligger bakom. Organisationer som Amnesty och andra ”människorättsorganisationer” lyser med sin frånvaro.

Många brasilianska riksdagspolitiker har engagerat sig. I början kunde de besöka fångarna vilket fick en del medial uppmärksamhet. Nu har Högsta Domstolen stopp för detta. Var i grundlagen detta står skrivet vet ingen. Det ska tilläggas att riksdagen, sedan Lula blev president, har blivit alltmer osynlig.

EPILOG

Många trodde att en ny framtid hade öppnat sig för Brasilien, när den stora korruptionsprocessen Lava Jato rensade ut korrupta politiker och företagare. Sådant hade man tidigare ansett vara omöjligt. Men epoken Lula var över och själv satt han inne, dömd i alla instanser. Brasilien gick en ny framtid till mötes. Men nu är banditerna från Lava Jato tillbaka i politiken igen.

Lava Jato - uppreisning i träsket. Idag är alla fria igen

Berättelsen om "Fällan" handlar om oskyldiga människor som blir politiska fångar i ett land där demokratin är satt ur spel. Det handlar också om att vi inte kan ta vår frihet för given, den måste hela tiden värnas.

Att sätta in berättelsen i en större kontext kan vem som helst göra. Det är skrämmande att media inte tar tag i detta. Vilken journalist som helst hade kunnat skriva denna berättelse, speciellt djupt behöver man inte gräva. Materialet ligger färdigt.

De som inte kan sin historia är lätta att manipulera. Se hur det har gått i andra länder! Men brassarna har fått en ny politisk medvetenhet och begreppet "bolsonaristas" som av vänstern var menat nedlåtande, kommer att överleva t o m ex-presidenten själv.

Berättelsen om "Fällan" handlar om oskyldiga människor som blir politiska fångar i ett land där demokratin är satt ur spel. Det handlar framför allt om att vi inte kan ta vår frihet för given, den måste hela tiden värnas.

*Det mest effektiva sättet att förstöra människor är att
förneka och utplåna förståelsen för sin historia
(George Orwell)*

Gör 1984 till obligatorisk läsning i skolorna!